

คุณของชูดงค์

พระอาจารย์สงบ มนฺตสนฺโต

เทศน์เช้า วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๓

ณ วัดสันติธรรมาราม ต.คลองตาก ต.อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

พวกกันเพื่อศาสนา เพื่อให้คนมั่นใจในศาสนา ครูบาอาจารย์ต้องยืนยันคำประกันเป็นหลัก
ของศาสนา

ในหลักของศาสนาเหมือนกัน ในการถือชูดงค์วัตร เห็นไหม ชูดงค์วัตรเป็นศีลในศีล ถือ
ชูดงค์วัตรนี้เขามีฝ่ายว่าเป็นการประพดิลำบาก ส่วนใหญ่จะคิดกันอย่างนั้น เพราะว่าในการจะ
ประพดิลำบาก แม้แต่ฉันข้าวมือเดียว เขาว่าเป็นของที่ยากแล้ว ยังต้องให้ผ่อนให้มันน้อยลงอีกๆ
มันเป็นสิ่งที่ลำบาก

มันเปรียบเหมือนนะ เปรียบเหมือนที่เราเกิดมาในประเทศไทย เรามีตำรวจเป็นคนที่
ควบคุมกฎหมายให้เราอยู่แล้ว รักษาความปลอดภัยให้เราอยู่แล้ว นี่ศีลโดยปกติ เราไม่ได้ทำอะไร
หรือไม่มีเหตุการณ์อะไรตำรวจจะไม่มายุ่งกับเราเลย ศีลก็เหมือนกัน ถ้าเราไม่ทำมันผิดปกติ เห็น
ไหม เราก็ไม่เป็นอาบัติ ไม่เป็นความผิดพลาดแม้แต่ชนิดเดียว นี่มันเป็นเรื่องของความปกติ

แต่ทำไมที่บ้านที่เขามีสมบัติมาก หรือเขาต้องการความปลอดภัยมากขึ้น ทำไมเขาต้องจ้าง
พวกรักษาความปลอดภัยมารักษาอีกล่ะ?

นี่เหมือนกัน เขาจ้างผู้รักษาความปลอดภัยมารักษาความปลอดภัยให้เขามากขึ้น เห็นไหม
ทั้งๆ ที่ตำรวจรักษากฎหมายก็มีอยู่ ศีลโดยปกติก็มีอยู่แล้ว เห็นไหม ว่าศีลนี้พระบังคับด้วยการ
ใครจะรับศีล ขนาดศีล ๕ ศีล ๘ ศีล ๑๐ ศีล ๒๒๗ เห็นไหม แล้วสถานะของผู้ที่ว่าจะอาราธนาศีล
นั้นขึ้นมา หรือว่าวิริตติขึ้นมาในใจของตัว

ที่นี้ไอ้ชูดงค์วัตร เห็นไหม ผู้รักษาความปลอดภัยนี้ เราจ้างมา เราสามารถจะสั่งให้เขาดูแล
ตรงไหนก็ได้ใช่ไหม? เราสั่งคือว่าเป็นสิทธิของเราที่เราจ้างผู้รักษาความปลอดภัยมารักษาความ

ปลอดภัยเรา เพื่อความปลอดภัยของเรา แต่ในชุงค์วัตรเราวิริติขึ้นมาเอง เราวิริติขึ้นมาว่าเราต้องการทำอย่างนี้ มันเข้าไปบีบคั้น

โลกกัน...การรักษากันไว้คือรักษาแต่สมบัติพัสถาน เห็นไหม รักษาไว้ แต่ในธรรมไม่ใช่รักษาไว้ ธรรมคือการสละออกไป ยิ่งสละออกไปเท่าไรจะเกิดความว่าง เห็นไหม ที่ว่าแหวกจอกแหวนๆ นี้ แหวกจอกแหวนเพื่อเห็นน้ำ แหวกจอกแหวนไปก็เพื่อจะเข้าถึงตรงนั้น นี่การแหวกจอกแหวนนี้ แหวกจอกแหวนออกไป ต้องแหวกออกไป

ไอนี้เหมือนกัน ชุงค์วัตรก็เพื่อมาชำระออกไป ความตระหนี่ ความอยาก ความเห็นไหม ยิ่งสละออกไปมันจะเข้าถึงความสงบใจ ชุงค์วัตรถึงมีประโยชน์ตรงนี้ เห็นไหม มีประโยชน์ตรงที่จะเข้าให้ถึงได้ มันเป็นระหว่างปัญญาความคิดของโลกเขา เห็นไหม ความคิดของโลกเขาคือสิ่งที่สงวนรักษาขึ้นมาจะได้มาก การกวนการต้อนเข้ามา คือว่าการยึดเหนี่ยวเข้ามาถึงว่าเราเป็นผู้ได้

แต่มันผิดกับหลักของธรรม หลักของธรรมคือการสละออกต่างหาก องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอกไว้ “บ้านเรือนนี้เปรียบเหมือนกับว่าโคนไฟไหม้อยู่ โครขนของออกจากเรือนได้เท่าไร ก็สมบัติที่ไม่โคนไฟไหม้เป็นของเรา”

นี่เราต้องโดน...ชาติ ความเป็นไป “ชาติปี ทุกขา ชราปี ทุกขา” การเกิดและการตายเผาผลาญชีวิตนี้ต้องให้หมดไหม้ไปโดยธรรมชาติของมันเลย แล้วสิ่งที่สละออกไปนั้นเป็นวัตถุ วัตถุนี้เป็นสายกระเทือนถึงว่าใจผู้สละออกไปถึงได้ขึ้นมา ได้ความสละออกไปเป็นทรัพย์กับในใจดวงนั้นไป นั่นผู้ที่สละออกถึงได้เข้ามา

นี่ชุงค์วัตรเป็นการชำระล้างการสละออก มันต่างกับโลกตรงนี้ไง โลกคือการแสวงหาขึ้นมา ความสะดวกความสบาย ความพอใจ เห็นไหม วิชาการศึกษาถึงคิดอย่างนั้น คิดว่าจะทำอย่างไรให้เราสะดวกให้เราสบาย แล้วให้เข้าถึงใจ คือว่าให้มีความสุข แต่ไม่รู้เลยว่าสิ่งนั้นมีผลข้างเคียงไปตลอด ความสุขที่คิดว่าเป็นความสุข จะเป็นความเร่าร้อนเผาผลาญทั้งนั้นเลย แต่ถ้าเป็นการบังคับตนเห็นไหม เป็นการสละออก เอาชุงค์วัตรเข้าไปกด

ศีลเป็นศีล ศีลนี้บังคับ ศีลนี้ถ้าเราผิด เห็นไหม เราออกไปทำถึงผิด ถ้าเราปกติอยู่เราก็ไม่ได้ผิดศีลเลย แต่ชุงค์วัตรไม่ใช่อย่างนั้น ชุงค์วัตรตามเข้าไปในหัวใจเลย ตามเข้าไปแล้วดูว่าหัวใจ

จะคิดอย่างไร? พรุ่งนี้ออกบิณฑบาตจะได้มากได้น้อย เห็นไหม ความคิดนี้คิดมี จะฉันทุนั้นจะฉันทุนี้ แล้วสละออก มันน้อยสั้น โศษในมือเดียว ในอะไร นี่ตามเข้าไป

เหมือนกับเราจ้างผู้รักษาความปลอดภัยเข้ามารักษาความปลอดภัยในหัวใจของเรา ให้หัวใจของเราใสสะอาดขึ้นมา แต่อันนี้เป็นชุกตวงค์ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางไว้ ไม่ได้บังคับ ฟังนะ! ถ้าเป็นศีล ทุกคนต้องอยู่ในศีลทั้งหมด ในกรอบของศีลทั้งหมด ไม่ยกเว้นเลย แต่ในชุกตวงค์นี้ไม่ได้บังคับว่าทุกคนต้องถือชุกตวงค์

ถึงว่าไม่ใช่ทุกขันธ์ม ก็ว่าต้องมีความทุกข์ถึงจะเห็นธรรมได้ ทุกข์มันเป็นสัจจะอยู่แล้ว เพียงแต่คนเข้าไปด้วยความอ่อนละมุนละไมก็ได้ แต่ส่วนใหญ่แล้วการเข้าไปอ่อนละมุนละไม จะโดนกิเลสหลอกทั้งหมด ส่วนใหญ่กิเลสหลอก ถึงได้ต้องเข้มงวดเข้าไปก่อนไง เข้มงวดด้วยชุกตวงค์

ชุกตวงค์เป็นเครื่องมือเข้าไปจับ มันลึกกว่าศีลนะ เพราะมันทะลวงเข้าไปนะ ศีลคือปกติกกรอบของศีล กรอบของใจ นี่ทะลุทะลวงเข้าไปถึงแก่นของใจ คือความตระหนี่ถี่เหนียวในหัวใจนั้น ความอยากสะควกอยากสบาย ความอยากอันนั้น เห็นไหม อยากสะควกอยากสบายทำให้กิริยาให้การประพฤติปฏิบัติของคนจะล้มเหลวไป

เวลาจะถือชุกตวงค์ต้องอธิษฐานเอาขึ้นมา เห็นไหม ผู้ใดอธิษฐานก็ได้ไม่อธิษฐานก็ได้ นี้เพียงแค่ผู้ที่ฉลาด ทำไมเวลาเรารักษาความปลอดภัย ทำไมเราอุตสาหะไปจ้างมา เพิ่มขึ้นมาเพื่อรักษาความปลอดภัยเรา? เราถึงต้องการความปลอดภัย ต้องการความอุ่นใจ?

แต่ในเรื่องจะประพฤติปฏิบัติเพื่อควบคุมใจ เราจะสร้างเสริมขึ้นมาให้เข้มแข็งขึ้นมาในข้อวัตรปฏิบัติ ทำไมว่าอันนี้เป็นความลำบากล่ะ? เพราะอะไร?

เพราะเราจะไปกดขี่ทำลาย ไม่ให้อวิชชา คือว่าความสะควกของใจ เห็นไหม ความเคยใจ กิเลสคือความเคยใจ มันได้รับความสะควกสบาย มันเคยได้รับความสะควกสบายของมัน มันย้ายใจของสัตว์โลกอยู่ตลอดเวลา แล้วมันเป็นเจ้าวัฏจักรคุมอำนาจอยู่ตรงนั้น แล้วไม่เคยมีสิ่งใดจะเข้าไปขัดขวางมันได้เลย

พอเราจะเอารูดงค์ควัดเข้าไป เห็นไหม นี่เริ่มมีความคิดว่าสิ่งนี้สมควรหรือ? ฟังสิ! นี่เป็น
พื้นๆ นะ สมควรจะเข้ามาหรือ? มันไม่เกินไปหรือ? เห็นไหม ทำให้ลี้มไปแล้ว เห็นไหม แล้วถ้าเรา
ฝืนขึ้นมาล่ะ?

เราฝืนขึ้นมาเพราะเราเชื่อ เราเชื่อครูบาอาจารย์ เห็นไหม เพราะรูดงค์ควัดทำให้เกิดครูบา
อาจารย์ที่ว่าเป็นผู้ที่ดำเนินไปก่อน แล้วท่านเบิกทางถางทางไว้ให้ลูกศิษย์ลูกหาไง ลูกศิษย์ลูกหา
เป็นคนที่ว่าอ่อนเปลี้ยเสียว เป็นคนอ่อนเปลี้ยเสียว คนเปลี้ยแรง คนไม่มีกำลังใจ ต้องเห็นอันนั้น
เป็นกำลังใจ แล้วเดินตามไปชำระกิเลสของตัว เดินตามไปด้วยอำนาจที่ว่าเราจะชนะใจของเรา
ชำระไอ้อวิชชาที่เข้าวัฏจักรอยู่ในใจของเรา เราชนะเราด้วยวิธีการของรูดงค์ควัด

ฉะนั้น รูดงค์ควัดถึงเป็นคุณ แต่เป็นคุณเพราะเราไม่เคยเห็นคุณก่อน เราถึงเห็นความ
ลำบากทุกขร้อนก่อน แต่ถ้าเราเชื่อเราศรัทธาในครูบาอาจารย์ ผู้ที่ผ่านมีรูดงค์ควัดออกไปถึงเป็น
พระอริยเจ้า เป็นพระอริยบุคคลให้เรากราบไหว้บูชาอยู่ เราทำไมจะไม่ยินดีจะถือรูดงค์ขึ้นมาล่ะ?

เราต้องยินดีถือในรูดงค์ควัดของเราขึ้นมา ของเรา เห็นไหม ของเราคือของกิเลส นั่น กิเลส
มันเป็นเราอยู่แล้ว เข้าไปบีบบี้สีไฟกับมัน

นั่นถึงว่าเป็นศีลในศีล เป็นศีล... (เทพสิ้นสุดเพียงเท่านี้)